

Stichting Westfrieze Bibliotheken Jaarverslag 2018

Voorwoord

In het jaarverslag 2018 van de Westfrieze Bibliotheken laten wij onze bezoekers, leden en partners aan het woord. Dit geeft een authentiek beeld van onze maatschappelijke bijdrage en de voorziening die we behoeftegericht invullen voor de inwoners van West-Friesland. Samen met de jaarrekening 2018 is dit de verantwoording van de Westfrieze Bibliotheken naar onze opdrachtgevers en stakeholders.

Met dank aan onze Raad van Toezicht

E.W.M. van de Bijl - voorzitter

H. Keur-Polman - lid

L.C. van der Zee - lid

© 2019 Westfrieze Bibliotheken

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets van deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt door derden anders dan de Westfrieze Bibliotheken. Voor gebruik van formats, vormgeving, druk, fotokopie, beeld en andere uitingen dient vooraf schriftelijk toestemming zijn verkregen van de directie van de Westfrieze Bibliotheken.

Bijdragen en gewaardeerd worden

Twee belangrijke 'geluksfactoren' in het leven van de mens die ons welzijn bevorderen, zijn: te kunnen bijdragen en hiervoor gewaardeerd worden.

Dit klinkt erg voor de hand liggend, maar deze twee componenten kennen een grote breedte en diepte, zowel individueel als maatschappelijk gezien. Want zinvol bijdragen begint bij persoonlijke ontwikkeling en zelfsturing. De basis hiervoor ligt in vaardigheden waarbij alles begint met (digi)taalvaardigheid. Om bij te kunnen dragen, is het belangrijk te weten wat je goed kunt (talent ontdekken en ontwikkelen), wat je het liefste doet (passie/ drijfveren ontdekken en ontwikkelen), wie je bent (authenticiteit) en hoe je hiervoor kunt kiezen en daar richting aan kunt geven (zelfsturing).

Als huizen van persoonlijke ontwikkeling & ontmoeting zijn de Westfrieze Bibliotheken elke dag bezig met de vraag hoe wij hier op een zin- en waardevolle manier aan kunnen bijdragen voor alle inwoners van onze zes gemeenten (Stede Broec, Enhuizen, Drechterland, Koggenland, Opmeer en

Medemblik) waar wij voor mogen werken. Hier worden we maatschappelijk gezien ook voor gewaardeerd.

Als je kunt bijdragen met al jouw unieke kwaliteiten, inspiratie en recht vanuit je hart, dan ben je verbonden met wie je werkelijk bent en daardoor beter verbonden met de ander en jouw omgeving. Dan kun je mee blijven doen, juist door een leven lang te reflecteren, te leren en te inspireren. De Westfrieze Bibliotheken dragen daar van harte aan bij door het faciliteren en stimuleren van zelfontplooiing en zelfsturing. Zo leveren wij onze bijdrage aan een meer verbonden en gezondere samenleving in West-Friesland. Daarom spreek ik mijn waardering uit voor al onze medewerkers en meer dan tweehonderd vrijwilligers die door hun waardevolle en betrokken inzet onze bibliotheken – huizen van persoonlijke ontwikkeling & ontmoeting – maken tot

wat ze zijn. Sfeervolle, warme plekken waar je, door jezelf te verliezen in kennis, cultuur, nieuwe inzichten en inspiratie, jezelf juist weer terugvindt en daarmee het beste uit jezelf haalt en dit je omgeving te bieden hebt.

Chantal Trigallez

Directeur-Bestuurder Westfrieze Bibliotheken

Inhoudsopgave

Bijdragen en gewaardeerd worden ____	3	Samen een cursus volgen is gezellig	
Veel gebruikers van de Bibliotheek ____	6	en stimulerend _____	26
(Voor)lezen zorgt voor verbinding ____	10	Samen anders kijken _____	30
Leekerweidegroep en Wilgaerden, partners		Vrijwilligers _____	34
van de Westfrieze Bibliotheken _____	14	Genieten met Boek in Beeld _____	38
De impact van hulp bij taal _____	16	Feiten 2018 _____	40
Meedoen in de samenleving begint		Wethouders _____	42
met taal _____	20		
Univé en de Westfrieze Bibliotheken			
slaan de handen ineen _____	24		

Demi Koopmans (9) en Robin Smit (11)

komen elke week in het DigiLAB

om te experimenteren met de toekomst.

Veel gebruikers van de Bibliotheek!

OPMEER – De Bibliotheek Opmeer is gevestigd in een prachtige stolpboerderij midden in het centrum van Opmeer. Het is woensdagmiddag en dan is het DigiLAB open. Voor 14.00 uur staan er al kinderen te wachten en zodra de deur open gaat, stormen ze snel naar binnen. Jaap en Joey, de vrijwilligers van het DigiLAB, hebben allerlei materialen voor ze klaargezet. Oefenen met de toekomst! Sinds 4 juli hebben 1.273 kinderen de weg naar het DigiLAB gevonden.

Dingen leren zonder dat je het zelf doorhebt

Demi Koopmans en Robin Smit komen elke week in het DigiLAB om te experimenteren. 'Ik wil graag andere kinderen vertellen hoe leuk het is om naar het DigiLAB te komen', vertelt Demi spontaan. 'Elke woensdag- en vrijdagmiddag kun je hele leuke dingen doen zoals robots programmeren. Het allerleukste vind ik de VR-bril en een ontwerp

maken voor de 3D-printer. Je bent dingen aan het leren zonder dat je het zelf doorhebt! En wat ik ook leuk vind, is dat ik andere kinderen leer kennen. Je kunt elkaar ook helpen om bijvoorbeeld samen een VR-spel uit te proberen.'

Programmeren is de toekomst

Ook Robin is een grote fan van het DigiLAB. 'Voorheen zat ik vaak op woensdagmiddag tv te kijken, had ik niet zoveel te doen. Nu ga ik elke week naar het DigiLAB waar je van alles kan ontdekken en je leert met techniek om te gaan. Het allerleukste vind ik om met de Meccanoid te spelen. Dat is een robot van 1.20 meter hoog die je kan programmeren zodat hij bijvoorbeeld gaat lopen of judobewegingen maakt. Programmeren is de toekomst en het is handig om dat nu alvast te leren. Het is ook heel gezellig hier!'

‘Ik lees elke morgen één uur in bed.’

Bibliotheek voelt als thuiskomen

In de sfeervolle huiskamer van de Bibliotheek, die mede mogelijk is gemaakt door een legaat van meneer Jan de Beurs, zit moeder Eva (39) met dochter Sylvie (8). Zij komen elke week samen naar de Bibliotheek. Voor Eva voelt het als thuiskomen. ‘Mijn vader heeft vroeger in deze stolpboerderij gelogeed bij zijn opa en oma, die hier woonden. Magisch dat ik nu hier kom met mijn dochter Sylvie.’

Toen Sylvie was geboren, ontving Eva van de gemeente Opmeer een brief waarmee ze een Boekstartkoffertje kon halen bij de Bibliotheek en het gratis lidmaatschap voor haar dochttertje verzilveren. Eva was al heel lang niet in de Bibliotheek geweest, de brief was de directe aanleiding om er weer binnen te stappen. En nu zijn ze elke week vaste gasten.

Een boek in een ruk uitlezen

‘Ik lees elke morgen één uur in bed als ik wakker ben’, vertelt Sylvie. Ik hou van dierenboeken, maar ook van avonturenverhalen. En mama heeft *Sjakie en de chocoladefabriek* voorgelezen. Dat vond ik zo’n mooi en grappig boek. Ik wil ook wel Sjakie zijn, want dan krijg je een chocoladefabriek. Het liefst lees ik samen met mama een boek meteen uit!’ Sylvie raadt iedereen aan om het boek *De Gorgels en het geheim van de gletsjer* van Jochem Myjer te lezen. ‘Het boek was nog maar net bij de boekhandel te vinden of we konden het boek ook al bij de bieb lenen!’ vertelt Eva. ‘We hebben het in een ruk samen uitgelezen, konden het boek amper wegleggen.’ Sylvie: ‘Ik wilde net als Katja worden en alles weten over survivals in de bergen en het weer kunnen voorspellen. Het is een heel spannend en super grappig boek.’ Eva knikt en zegt: ‘We kunnen niet wachten op het volgende deel!’

‘Er is zoveel te ontdekken in de Bibliotheek.’

Eva

Altijd wat nieuws in de bieb

Als ze op vakantie gaan, maken ze gebruik van de luisterboekenapp. ‘Zo kunnen de kinderen in de auto lekker luisteren naar een verhaal’, stelt Eva. ‘We lenen ook veel themaboeken over proefjes, voertuigen of bijvoorbeeld ballet. Er is zoveel in de Bibliotheek dat we elke keer wat nieuws ontdekken.’

‘Het liefst lees ik samen met mama meteen een boek uit.’

In verzorgingshuis Sweelinckhof zijn
Alberdine (71), Tiny (69), Jeannette (75),
vrijwilligers van Bibliotheek Medemblik,
vaak te vinden.

(Voor)lezen zorgt voor verbinding

MEDEMBLIK – De Bibliotheek Medemblik is gevestigd op de eerste etage van Multifunctioneel Centrum De Mui ter. In het gebouw vind je onder andere kinderopvang, fysiotherapie en scholengemeenschap De Dijk. Als je de Bibliotheek binnenkomt, valt meteen een kleurige muurschildering op die kunstenaar Boxie samen met de biebclubkinderen heeft gemaakt, onder het motto ‘Samen de wereld een beetje mooier maken.’

Vrijwilligers bij Sweelinckhof

Aan de tafel bij de grote ramen met een prachtig uitzicht zitten Alberdine, Tiny en Jeannette. Alle drie zijn zij vrijwilligers bij de Westfriese Bibliotheken. Zij zijn vaak te vinden in verzorgingshuis Sweelinckhof in Wognum. Alberdine en Tiny zijn al meer dan tien jaar vrijwilliger bij ons, Jeannette is nog een ‘jonkie’.

Alberdine: ‘Ik ben begonnen als oproepkracht in de Bibliotheek Wognum en deed toen ook de uitlening in verzorgingshuis Sweelinckhof.

Toen ik stopte, ben ik gevraagd om als vrijwilliger de uitleen te doen. Dat wilde ik wel, maar graag samen met iemand anders, zodat we elkaar kunnen vervangen tijdens vakantie of bij ziekte. Mijn buurvrouw Tiny, die ik al 25 jaar ken, was net gestopt met werken en wilde wel samen met mij de uitlening verzorgen. Als mensen vergeten dat wij er zijn, zoeken we ze even op in hun kamer. Maar we stimuleren ook dat bewoners zelfstandig naar ons toe komen. Even een loopje.’

Collectie op maat

Tiny vertelt: ‘We lenen één keer in de twee weken uit. De collectie wordt regelmatig gewisseld. Tijdens de uitlening komen bewoners naar ons toe, maar we bezoeken ook bewoners op de kamer. Mensen zijn erg blij als we komen.

We merken wel dat het lenen van boeken minder wordt omdat de gemiddelde leeftijd van bewoners voordat ze in het huis komen, erg hoog is. Soms willen ze nog wel lezen, maar lukt het niet meer vanwege bijvoorbeeld oogproblemen of het boek is te zwaar.’

‘Het was gewoon een feestje om bij haar te zijn.’

Voorlezen als feestje

Jeannette leest voor in Sweelinckhof aan een mevrouw met dementie. ‘Ik las dit jaar een oproep in de krant voor het project VoorleesKracht, voorlezen aan mensen met (beginnende) dementie. Ik was net gestopt met werken en wilde wel iets gaan doen. Voorlezen vind ik heel leuk. Na een voorlichtingsmiddag en training werd ik gekoppeld aan een mevrouw in dit huis. Ik ging voor een kennismakingsbezoek bij haar langs en haar reactie was: “Nou, dat hoef ik niet hoor. Daar staat mijn hoofd helemaal niet naar. Ik wil dit niet. Ik lees zelf wel de krant met een kopje koffie.” Haar begeleidster vertelde iets anders.

“Zij denkt dat ze dat doet, maar na 5 minuten ligt de krant al bij de burens. Ze leest eigenlijk niet.” Ik bleef nog even kletsen en toen kwamen al gauw de foto’s van haar gezin op tafel. De volgende keer toen ik kwam – rekening houdend met haar dagritme kwam ik eerder – zei ze: “O, lekker een kopje thee. Ga zitten.” Ik had een boek meegenomen over oud-Amsterdam, waar ze is geboren, en we waren zo aan het kletsen dat we beiden de tijd vergaten. Toen ik wegging zei ze: ‘ik ga je uitzwaaien en kom je weer terug?’ Het was gewoon een feestje om bij haar te zijn.’

**‘We praten over de platen in het boek,
over dingen van vroeger.’**

Verhalen brengen herinneringen terug

‘Nu zijn we een tijdje verder en kijkt de mevrouw heel erg uit naar mijn bezoek. Twee weken terug had ik een boek mee over de *Winters van toen* en toen ik de laatste keer kwam, zei ze: “Ik heb nog zo nagedacht over het boek dat je mee had. Wat heb ik er van genoten en wat bracht het veel herinneringen bij mij terug. De kinderen op de schaatsen, mijn man schaatste zo graag.” We praten over de platen in het boek, over dingen van vroeger. Ik ga er ontzettend graag naartoe!’

‘Voorlezen verbindt.’

Jeannette

Leekerweidegroep en Wilgaerden, partners van de Westfriesse Bibliotheken

In 2018 hebben LeekerweideGroep, Wilgaerden en de Westfriesse Bibliotheken de handen ineengeslagen. Samen gaan wij de taalvaardigheid en daarmee de zelfredzaamheid van de inwoners van West-Friesland vergroten. We spreken beide directeuren op de locatie Leekerweide in Wognum. Leekerweide biedt zorg, ondersteuning en behandeling aan mensen met een beperking.

De zorg en de Bibliotheek ontmoeten elkaar

In gesprek met Iris van Bennekom, sinds vijf jaar directeur-bestuurder van Wilgaerden,

en Paul Zegveld, directeur-bestuurder van LeekerweideGroep, over het tot stand komen

van deze samenwerking en wat de toegevoegde waarde is voor de cliënten van beide organisaties. Iris over Wilgaerden: 'Wij leveren ouderenzorg aan 1600 cliënten in Oostelijk West-Friesland. Mensen wonen bij ons met zorg, of ze hebben een eigen woning en wij leveren daar de zorg, zoals hulp in de huishouding. En er zijn zeer kwetsbare ouderen die bij ons

wonen en daar zorgen wij 7 dagen, 24 uur per dag, voor en maken wij nog wat van het leven.'

Paul vertelt: 'LeekerweideGroep ondersteunt onder andere meer dan 1300 mensen met een verstandelijke beperking, jeugd en ouderen. Een aantal mensen woont bij ons verspreid over de regio, meestal in kleinschalige voorzieningen. Kinderen en jongeren komen voor dagbesteding, behandeling of logeren. En wij begeleiden licht verstandelijk beperkten met het vinden en houden van werk.'

Bundelen van krachten

Paul: 'Wij willen niet de zorg naar binnen halen, mensen afsluiten van de buitenwereld, maar aansluiten bij de wereld die er is. Je hebt veel plekken waar mensen komen en elkaar ontmoeten en ook de Westfrieze Bibliotheken hebben als maatschappelijke organisatie een waardevolle functie voor de samenleving.

De Westfrieze Bibliotheken als ontmoetingsplek waar mensen naartoe gaan, elkaar ontmoeten. Dat geeft plezier in het leven.

'Wij hebben vrijwilligers, de Westfrieze Bibliotheken ook. Laten wij elkaar helpen en versterken. De Westfrieze Bibliotheken kunnen ons ook helpen met hun expertise om onze medewerkers te leren hoe we aan mensen kunnen voorlezen, bijvoorbeeld aan mensen met een beperking.'

Taal voor iedereen belangrijk

Iris: 'Taal is voor iedereen heel belangrijk. Ouderen hebben vaak alleen de televisie of grootletterboeken. Vooral mensen met cognitieve problemen zijn gebaat met voorlezen en taalspelletjes. De Westfrieze Bibliotheken zijn een schatkist van taal en hun taalvrijwilligers kunnen ervoor zorgen dat onze cliënten betrokken blijven bij de maatschappij.' Paul vult aan: 'We beginnen met kleinschalige projecten

waardoor de drie organisaties elkaar leren kennen en we onze medewerkers en vrijwilligers kunnen verbinden met die van de Westfrieze Bibliotheken.'

Toekomstvisie

Wat hebben Iris en Paul als toekomstvisie voor hun cliënten? Mensen zoveel mogelijk in hun eigen omgeving laten bloeien en groeien. Als het nodig is voor hen en als het kan door hen. Laat ze hun eigen regie houden. Een leefomgeving waar activiteiten zijn voor iedereen door verschillende maatschappelijke organisaties. Allerlei mensen wonen bij elkaar in een wijk en leven met elkaar samen. Iedereen hoort erbij en iedereen doet er nog toe.

Iris, Paul en de Westfrieze Bibliotheken zien alle drie tal van mogelijkheden om de komende jaren de samenwerking uit te breiden. Een mooie opdracht!

De echtparen **Jan (75) & Rieneke (76)**,
taalsvrijwilligers bij de Bibliotheek
en **Munzer (31) & Katrine (27)**
(afkomstig uit Syrië) .

De impact van hulp bij taal

STEDE BROEC – De Bibliotheek Stede Broec vind je in het overdekte winkelcentrum Streekhof. Als je naar boven kijkt, zie je twee mooie glazen loopbruggen waarvan één toegang geeft tot de Bibliotheek. Bij binnenkomst op de eerste etage vind je een leescafé waar om 9:00 uur al een meneer in een stoel de krant zit te lezen, met een kop koffie erbij. Een mevrouw aan de leestafel bladert in een tijdschrift en aan een andere tafel is een jonge vrouw aan het werk achter haar laptop. In de Bibliotheek zitten de echtparen Munzer en Katrine (afkomstig uit Syrië) en Jan en Rieneke, taalvrijwilliger bij de Bibliotheek.

Aan de slag

Munzer vertelt: 'Ik ben drieënhalve jaar geleden vanuit Syrië naar Nederland gekomen omdat er in ons land oorlog was. Ik kon daar helaas niet meer blijven, want het was niet veilig. In Syrië heb ik rechten gestudeerd. Toen ik in Nederland kwam, heb ik eerst vrijwilligerswerk gedaan als buschauffeur om de Nederlandse taal 'op de vloer' te leren. Bij de Bibliotheek heb ik e-books en dvd's geleend om het theorie-examen voor vrachtwagenchauffeur te oefenen. De theorie was in het Nederlands, wat soms nog wel wat moeilijk was. Gelukkig kwamen Jan en Rieneke vaak langs om

verder te oefenen. En nu werk ik als vrachtwagenchauffeur bij een heel goede werkgever. Het is financieel niet mogelijk dat wij beiden studeren, dus heb ik ervoor gekozen om aan het werk te gaan. Misschien ga ik later nog eens kijken of ik mijn rechtenstudie in Nederland ook officieel kan afmaken.'

Naar de universiteit

Katrine: 'In Syrië was ik bezig om taalwetenschapper Arabisch te worden en vervolgens te gaan promoveren. Toen ik in Nederland kwam, moest ik heel veel papieren

invullen. Maar ook laten onderzoeken (bij Nuffic) of mijn behaalde diploma's ook geldig zijn in Nederland. Zo niet, hoe kan ik er dan voor zorgen dat ze het wel worden en aan welke voorwaarden moet ik voldoen om toegelaten te worden aan een universiteit in Nederland? En, aan welke universiteit kan ik het beste gaan studeren? Ik sprak geen Nederlands, dus welke taalcursus is voor mij de beste? Maar ook, hoe werkt het reizen met het openbaar vervoer? Alles was nieuw. Als nieuwkomer moet je ontzettend veel regelen en formulieren invullen. Als je niet de Nederlandse taal spreekt en schrijft, is dat heel moeilijk. Gelukkig kregen wij, naast de taalcursussen bij de VU (Nederlands) en de UvA (Engels), tevens hulp van Jan en Rieneke. Naast de hulp bij taal hebben Rieneke en Jan mij ook geholpen om toegelaten te worden aan een Nederlandse universiteit. Ze staan mij met raad en daad bij sinds ik twee Masters volg aan de UvA in Amsterdam. Ik moet daarna nog promoveren, want het is mijn droom om les te gaan geven op de universiteit.'

‘Het verbaasde ons dat zoveel mensen moeite hebben met lezen en schrijven.’

Na goede training eigen kennis inzetten

Jan en Rieneke kwamen ongeveer tweeënhalve jaar geleden in contact met Katrine en Munzer. Jan neemt het woord: ‘Wij hadden een advertentie gezien waarin de Bibliotheek taalvrijwilligers zocht. Wij hebben toen een training gedaan waar we veel aan hebben gehad. Het verbaasde ons dat zoveel mensen moeite hebben met lezen en schrijven. Beiden hebben wij altijd al een grote belangstelling gehad voor taal en literatuur: Rieneke als logopediste en ik als levenslange liefhebber. Ik studeerde economie en sociologie en als afgestudeerde doceerde ik overheidsbeleid aan de universiteit en verdiepte mij verder in bestuurskunde en politicologie. Ik vond dat Katrine haar vergevorderde Syrische studie met een Master aan een Nederlandse universiteit moest afronden en niet direct een baantje moest gaan zoeken. Zij wilde dat ook heel graag. Rieneke en ik hebben bij het helpen van Katrine goed samengewerkt

met Jos, een vrijwilliger bij Vluchtelingenwerk. Zij deed veel voor Katrine en Munzer op het lokale niveau (huisvesting, bijzondere bijstand voor Katrine, Belastingdienst etc.). Wij hielpen op het landelijke niveau bij contacten voor studiefinanciering (het UAF), het uitzoeken van Masteropleidingen bij universiteiten (Leiden, UvA), het leggen van contact met studiedecanen en studieadviseurs, tot het regelen van gewaarmerkte documenten uit Syrië (Nuffic, IcdW). Katrine werd na een ingewikkelde toelatingsprocedure uiteindelijk toegelaten tot twee Masters aan de UvA.’

Praten is heel belangrijk

Elke week oefenden zij als taalvrijwilligers aanvullend op de professionele taalcursussen die Katrine en Munzer op de VU volgden. Zij spraken met Jan en Rieneke over wat ze hadden gedaan, geleerd en meegemaakt tijdens die week.

Jan vertelt: 'Wij zijn begonnen met zoveel mogelijk Nederlands te spreken met Munzer en Katrine. Beiden spraken wel Engels, maar we hebben afgesproken om zoveel mogelijk meteen Nederlands te praten.' Rieneke vult aan: 'Het een-op-een praten is heel belangrijk. In een grote groep is het moeilijk om een 'echt' gesprek te voeren. En juist door te praten over dagelijkse bezigheden helpt dat bij het leren van de Nederlandse taal.'

Collectie voor nieuwkomers en het gemak van reserveren

De Bibliotheek heeft allerlei materiaal voor nieuwkomers om de Nederlandse taal te leren. Dat materiaal heeft Katrine en Munzer ook geholpen bij de eerste stappen om de Nederlandse taal te leren. Voor Katrine is nu het reserveren bij andere (universitaire) bibliotheken heel fijn om dat materiaal bij haar studie te gebruiken (het Interbibliothecair Leenverkeer, IBL). Samen met Jan zoekt ze op de computer thuis of in

**'Praten
over dagelijkse
bezigheden helpt bij
het leren van
de taal.'**

Rieneke

de Bibliotheek naar geschikte studieboeken. Eén druk op de knop 'Reserveren' en een paar dagen later kan ze haar boeken ophalen in de Bibliotheek. Munzer, Katrine, Rieneke en Jan gaan nog lang geen afscheid van elkaar nemen. Zoals ze zeggen: 'Wij zijn familie van elkaar geworden.'

De rollen omgedraaid: vrijwilliger **Tiny (76)**
wordt voorgelezen door **Kayra (9)**.

Meedoen in de samenleving begint met taal

DE GOORN – Aan de Dwingel in De Goorn vind je een breed scala aan voorzieningen, zoals een gezondheidscentrum en de Bibliotheek. Elke woensdagmiddag komen voorlezer Tiny en het gezin Tuncel, afkomstig uit Turkije, langs om boeken te lenen.

Tiny is betrokken bij het Voorleesproject dat de Westfrieze Bibliotheken en de gemeente Koggenland in 2018 zijn gestart. Maar liefst achttien vrijwilligers zijn getraind en bezochten gedurende dertig weken eens per week een gezin om voor te lezen aan de kinderen en eventueel de ouders. Dit om de taalvaardigheid van kinderen uit anders-talige gezinnen te bevorderen. De moeder van Kayra Tuncel vertelt: 'Ik heb hulp gezocht

bij de gemeente om mijn kinderen goed Nederlands te leren en om boeken te lezen. Zelf kan ik dat niet en het was fijn dat dit project startte in de gemeente.'

Luisteren in je Leunstoel

'Ik was al 6 jaar vrijwilligster bij het project Luisteren in je Leunstoel (voorlezen in verzorgingshuizen)', zegt Tiny. 'Toen was ik toe aan iets anders en werd benaderd door

Marian Blom, coördinator vrijwilligers bij de Westfrieze Bibliotheken om mee te doen aan dit project. Ik heb toen eerst een cursus gevolgd en vervolgens maakte ik kennis met het gezin Tuncel.' Tiny gaat verder: 'Ik dacht eerst: Kayra is al 9 jaar, heeft hij nog niet de leesvaardigheid?' Maar toen leerde Tiny de achtergrond van dit gezin kennen en merkte ze dat Kayra heel gemotiveerd was om te gaan lezen. 'Hij leest mij nu ook voor, dus het is samsam. Hij weet nu precies hoe hij moet voorlezen, zoals letten op de leestekens en tempo. Hij leest steeds beter voor.'

‘Ik merkte dat Kayra heel gemotiveerd was om te gaan lezen.’

Voorlezen betekent vooruitgaan met lezen

Een glunderende Kayra vertelt meteen welk boek Tiny hem als eerste heeft voorgelezen: *Storm en de uitvinding van het voetbal*. Hij kan het hele verhaal na vertellen. Trots zegt hij: ‘Ik ben een jaar vooruitgegaan met lezen. Van niveau E4 naar niveau E5. Ik had maar 4 vragen fout bij de leestoets!’

De moeder van Kayra vult aan: ‘Ik kreeg een enthousiaste mail van de leerkracht van Kayra, die heel trots op hem was.’

Tiny verzekert ons: ‘Het is een plezier om te mogen voorlezen aan Kayra. Ik heb eerst uitgezocht wat zijn interesses waren om zo samen leuke boeken uit te zoeken.’ Kayra zegt blij: ‘Het is zo leuk als Tiny komt. Vroeger keek ik vaak televisie, dat was saai. Lezen is ook heel leuk om te doen.’ Ondanks dat het project is afgelopen, lezen Tiny en Kayra nog steeds elke week samen.

‘Ik ben heel trots op Kayra.’

Voorlezen is een plezier

Tiny haalt heel veel voldoening uit het voorlezen. ‘Wat is er heerlijker dan resultaat te boeken door iemand te kunnen helpen. Ik ben heel trots op Kayra, merk dat hij heel graag wil leren.’ Kayra knikt. ‘Ik vind het nog steeds heel leuk dat Tiny langskomt en hoop dat ze dat nog heel lang blijft doen.’

Tiny: ‘We maken soms ook een feestje van het voorlezen. Samen hebben we er al een hele leuke periode op zitten.’ Ze kijken elkaar lachend aan. De familie Tuncel leent veel boeken bij de Bibliotheek sinds Kayra lid is geworden en is er een band ontstaan tussen Tiny en dit gezin.

**‘Ik vind het nog
steeds heel leuk dat
Tiny langskomt.’**

Kayra

Univé en de Westfriesse Bibliotheken slaan de handen ineen

In het DigiLAB in Bibliotheek Stede Broec zit Annelies Goos, voormalig directeur-bestuurder van Univé Hollands Noorden (sinds 1 januari gefuseerd met Univé Regio+ tot Univé Noord-Holland; Annelies is nu bestuurder), met het zicht op het grote wit-groene sponsorbord van Univé dat bij de ingang van de Bibliotheek hangt.

Sponsor dankzij Beep

Het begon allemaal met een robotverzekering. Robot Beep van de Westfriesse Bibliotheken ging op tournee – onder andere naar scholen – en hiervoor moest een verzekering worden afgesloten. Er werd contact gezocht met Univé. Annelies: 'Tijdens de gesprekken bleek dat de Westfriesse Bibliotheken en Univé een aantal

raakvlakken hebben. Bijvoorbeeld de aandacht voor laaggeletterdheid en zelfredzaamheid voor de inwoners van West-Friesland. Onze ambities zijn op dit vlak hetzelfde en door de kennis en kunde van beide organisaties te bundelen, kunnen we gezamenlijk optrekken in het terugdringen van taalachterstanden en digitale

achterstanden.' Het contact resulteerde in een sponsoring door Univé van het DigiLAB, dat mensen de mogelijkheid biedt om digitaal vaardiger te worden. De Westfriesse Bibliotheken hebben trainingen gegeven aan medewerkers van Univé om laaggeletterdheid te herkennen en bespreekbaar te maken.

**‘Door het bundelen van onze krachten
is het mogelijk een grotere groep
mensen te bereiken.’**

Digitalisering

‘De wereld van verzekeringen digitaliseert steeds meer’, stelt Annelies vast. ‘Via de computer kan je polissen bekijken, schades melden en gegevens doorvoeren. Vaak heb je hierbij je DigiD nodig, maar als je niet weet hoe je die aan moet vragen of gebruiken, dan lukt dat niet. Wij horen van medewerkers in onze winkels dat er nog veel vragen komen van klanten over het inloggen met DigiD. Samen met de Westfriese Bibliotheken hebben we trainingen georganiseerd waarbij mensen uitleg kregen hoe DigiD werkt, hoe je een account aanmaakt en hoe je kunt inloggen met je DigiD bij verschillende (overheids)-organisaties. Wij hebben tijdens deze bijeenkomsten uitleg gegeven over het inloggen bij Mijn Unive Zorg.’

Investeren in nieuwe technologie

De Westfriese Bibliotheken en Univé zijn blij dat ze elkaar gevonden hebben en zien de toekomst positief tegemoet. Door de sponsoring kan het DigiLAB blijven investeren in nieuwe technologische ontwikkelingen. Annelies besluit: ‘Met deze samenwerking is het mogelijk om een grotere groep mensen te bereiken door het bundelen van onze krachten. In 2019 gaan we gezamenlijk verder werken aan onze doelen: mensen op weg helpen om zo lang mogelijk zelfstandig en zelfredzaam te zijn.’

In gesprek met **Alida (75)**, cursist Klik & Tik en
Ina (62), vrijwillige docent.

Samen een cursus volgen is gezellig en stimulerend

ENKHUIZEN – De Bibliotheek Enkhuizen zit samen met andere organisaties, zoals onder andere huisartsen, fysiotherapeuten en kinderopvang, in wijkcentrum De Bonte Veer. Eenmaal binnen hoor je al enthousiaste stemmen van kinderen die aan het gymmen zijn. Als je de trap oploopt, kom je op de eerste verdieping waar de Bibliotheek is gevestigd.

Levendige bibliotheek

Aan tafel zit een groep mensen die deelneemt aan de computercursus Klik & Tik. De ene deelnemer met een koptelefoon, de andere met oortjes in. Aan een andere tafel een meneer die de krant zit te lezen. In de vensterbank een jongere met zijn laptop en in de jeugdhoeek een mevrouw die aan het voorlezen is aan een kindje en een moeder die de Nederlandse taal nog niet helemaal beheersen.

Kinderen die klaar zijn met gymles komen snel een boek lenen. Dit is een normale maandagmiddag.

Zoveel mogelijk zelf proberen

Nadat de cursus afgelopen is, gaan we in gesprek met Alida, cursist Klik & Tik, en Ina, vrijwillige docent. Alida is geboren in Amsterdam. Toen haar ouders wegens omstandigheden naar Enkhuizen verhuisden, ging ze mee. Meteen kreeg ze sociale contacten in Enkhuizen bij onder andere de operettevereniging en bij het Jazzfestival. En nog steeds heeft ze een druk leven.

Een lezer is ze ook: alle boeken uit haar jeugd heeft ze bewaard. De krant leest ze van a tot z. De Telegraaf en de Enkhuizer pluist ze

uit. En in de Drom kwam ze de advertentie van de Bibliotheek Enkhuizen tegen: een computercursus Klik & Tik. Alida heeft weleens een computercursus gevolgd, maar wat ze leerde, kon ze thuis niet oefenen.

De computer die ze thuis hadden, was van de zaak van haar man. Helaas liep die wel eens vast. Een vriendin die haar af en toe hielp op de computer als er problemen waren, verhuisde naar een ander dorp. En nu? 'Ik kan niet alles zelf, maar wil wel graag proberen om zoveel mogelijk zelfstandig uit te proberen.'

‘Herhalen en oefenen is heel belangrijk.’

Het belang van zelfredzaamheid

Alida vervolgt: ‘Dus toen ik de advertentie zag, dacht ik: wat fijn, dichtbij huis. Ik kan lopend naar de Bibliotheek.’ Ze belde haar vriendin en nu volgen ze samen de computercursus Klik & Tik bij de Bibliotheek, elke maandag. ‘Ik vind deze cursus hartstikke leuk. Een klein clubje en goede uitleg. Wat ik heel fijn vind, is dat de uitleg in beelden is. Niet hele lange teksten. Als ik thuis kom, ga ik het hele programma weer oefenen. Want ik merk dat herhalen en oefenen heel belangrijk is. Ik krijg meer inzicht hoe de computer en hoe internet werkt. Want wat ik heel belangrijk vind, is dat ik veilig op de computer kan werken en dat ik mezelf nu redelijk kan redden.’

Kennis overdragen na je pensioen

Docente Ina herkent dit. Veel cursisten weten een beetje hoe Internet werkt, maar willen hun kennis wat opfrissen of verbreden. Ook voelen ze zich nog wat onzeker omdat ze allerlei verhalen om zich heen horen over ‘oplichting’. Ina is begonnen bij de Westfriese Bibliotheken als vrijwillige docent toen zij met pensioen ging. Ze was werkzaam bij het Horizon College in het Open Leercentrum en gaf ondersteuning bij de computers en in de mediatheek. Een werkomgeving die elke dag anders was en vooral met heel veel jongeren. Ina is enthousiast. ‘Ik wilde altijd al vrijwilligerswerk doen na mijn pensioen en heb het hier erg naar mijn zin! Ik wil heel graag kennis overdragen waar deelnemers blij van worden.’

**‘Ik wilde altijd al
vrijwilligerswerk doen.’**

De doelgroep van de computercursussen is wel heel anders dan bij haar voormalige werk, maar de mensen die de cursussen volgen, zijn zo enthousiast en zijn zo blij als ze iets geleerd hebben. Ina's ogen stralen als ze begint over de cursisten. 'De oudste cursist in mijn groep is 94 jaar, de jongste 48 jaar. Heel veel deelnemers komen ook regelmatig terug voor herhaling van de lesstof en willen bijblijven met alle nieuwe mogelijkheden op internet. Tijdens de pauze drinken we gezellig koffie en thee en worden ook de laatste nieuwtjes uit Enkhuizen besproken.' Behalve bij de cursus Klik & Tik is Ina ook aanwezig bij de inloopuren Tablets & E-books. Daar komen ouderen met hele diverse vragen over hun mobiel, iPad of laptop. Het inlooppuur is één uur, maar in de praktijk blijkt dat Ina vaak na twee uren voldaan weggaat.

**‘Ik word hier
helemaal blij van!’**

Alida

Docente **Juliette Verhofstad (54)**,
met **Gea (72)**, **Inge (68)** en **Toos (68)**,
regelmatige deelnemers aan
Koffie met Kunst.

Samen anders kijken

HOOGKARSPEL – Het is maandagmorgen en al een en al bedrijvigheid in Bibliotheek Hoogkarspel. Om half 11 begint, in samenwerking met De Blauwe Schuit, Koffie met Kunst. De eerste deelnemers komen al om kwart voor 10 binnen om even de krant te lezen en een kop koffie te drinken.

Een perfecte combinatie

Samen leren kijken naar kunst met docente Juliette Verhofstad van De Blauwe Schuit, dat is Koffie met Kunst. Zij behandelt elke keer een ander onderwerp. Koffie met Kunst is eens in de twee weken op maandag. Vandaag is het onderwerp: het portret en handgebaren in de 17e eeuw. Juliette vertelt: 'Ik ben kunsthistoricus, heb kunstgeschiedenis gestudeerd in Amsterdam en ben in 1988 afgestudeerd. Ik geef onder andere lessen aan volwassenen en doe veel kunstprojecten voor kinderen op scholen

(www.kunstblik.eu). Ik combineer kennis met zelf doen. Ik schilder en fotografeer heel veel en kan zo aan mensen nog duidelijker uitleggen hoe het is om kunstenaar te zijn en waar je op moet letten als je bijvoorbeeld naar penseelstreken kijkt. Onze samenwerking met de Westfriesse Bibliotheken is ontstaan omdat wij meer de regio in wilden. De Bibliotheek was op zoek naar activiteiten voor ouderen en tegen eenzaamheid. Dus dit is een perfecte combinatie!'

Het verhaal achter de schilderijen

Om half 11 zit de zaal bomvol en vanaf dat moment hoor je regelmatig gelach van de aanwezigen bij de uitleg van Juliette over schilderijen waarin vandaag 'de hand' een belangrijk onderwerp is. Na afloop zitten Gea Brandenburg (Andijk) en Inge Keersema (Hoogkarspel) en Toos de Groot (Hoogkarspel), aan de grote tafel in de Bibliotheek nog na te praten over wat zij vanmorgen hebben gehoord. Met z'n drieën zijn zij regelmatige bezoekers van Koffie met Kunst. Inge komt al vanaf het begin naar de bijeenkomsten en heeft ondertussen Gea en Toos ook enthousiast gemaakt. Inge: 'Ik las in De Rotonde, het dorpsblad van Hoogkarspel, over Koffie met Kunst en ben er een keer heen gegaan en het was heel leuk. Ik ben geïnteresseerd in kunst. Die interesse

‘Juliette zorgt er voor dat je heel anders naar kunst gaat kijken.’

was er altijd al en ik vind het heel prettig om hier aanwezig te zijn. Juliette attendeert mij op details in bijvoorbeeld schilderijen die ik zelf niet zo snel zou zien. Het verhaal achter de schilderijen is zo belangrijk. Daar geniet ik van.’ Toos vult aan: ‘Inge heeft mij enthousiast gemaakt. Ik vind het heel leuk om allerlei onderwerpen voorgeschoteld te krijgen, en wat zo fijn is: het is lekker dicht bij huis en het is overdag. Je hoeft je niet in te schrijven en kunt elke keer aanschuiven. Vaak moet je je inschrijven voor een cursus van tien keer. Dat past niet bij mijn levensfase. Ik ga met mijn man regelmatig met de camper weg. Dus dit is perfect en sluit heel goed aan bij mijn interesses. Schilderijen, maar ook andere kunst.’

Kunst en cultuur in de Bibliotheek

Gea: ‘Juliette attendeert je ook op waar bijvoorbeeld een tentoonstelling is of een tv-uitzending. Daar ga ik dan heel ‘braaf’ naar kijken. De onderwerpen van Koffie met Kunst zijn heel divers en dat maakt je interesse nog breder. Van schilderijen, landschaps-architectuur tot beeldhouwkunst. Juliette zorgt er voor dat je heel anders naar kunst gaat kijken. Ook vandaag. Ik ga nu toch heel anders kijken naar handen op schilderijen. En als ik ergens door een stad loop, denk ik: hé, dat is de Amsterdamse School, of ik herken Griekse elementen in het Paleis op de Dam. Je krijgt uitleg over wat je ziet op de foto’s. Dat is leuk en je leert van de uitleg.’

**‘Onze
samenwerking
is een perfecte
combinatie!’**

Juliette Verhofstad

**‘Het verhaal achter de schilderijen
is zo belangrijk. Daar geniet ik van.’**

Volle zaal

Iedere keer is er een grote groep bij Koffie met Kunst. Er komen veel mensen uit de omgeving zoals Schellinkhout, Andijk en Venhuizen. Inge vertelt: ‘De presentatie van Juliette is geweldig. Rustig, prettig, en met een kwinkslag. Ze maakt een compleet verhaal. Toen ik voor het eerst naar Koffie met Kunst kwam, was de groep nog niet zo groot. Nu zit de zaal vol en merk je dat het voorziet in een behoefte.’ Behalve dat Inge naar deze bijeenkomsten gaat, zie je haar bijna elke week in de Bibliotheek. Ze ging als kind al heel veel naar de Bibliotheek en doet dat nog steeds. Gea komt regelmatig met haar kleinkind en Toos zie je regelmatig aan de leestafel met een tijdschrift.

Gelijkgestemden ontmoeten

Alle drie vermelden ze dat je andere mensen leert kennen door in de pauze bij de koffie met elkaar over het onderwerp te praten. Sommige mensen zijn dan bijvoorbeeld naar een tentoonstelling in het Westfries Museum geweest. Door hun verhalen gaan zij daar (dan) ook naartoe.

Toos, Inge en Gea hebben nog wat tips voor de Bibliotheek: ‘Organiseer vooral activiteiten overdag met bijvoorbeeld schrijvers of personen die iets kunnen vertellen over Hoogkarspel. Op dit moment is er een fototentoonstelling in de Bibliotheek over Hoogkarspel. Leuk om de oude foto’s te zien en de verhalen te horen over de mensen die op de foto’s staan.’

‘Met voorlezen en verhalen kan ik mensen met dementie een plezier doen.’

– Willem Boon

‘Lezen in de Bibliotheek is waardevol voor de mens.’

– Gonnie Haakman

‘Ik geef taallessen aan nieuwe Nederlanders. Mooi om te merken dat ze heel gemotiveerd zijn en heel bijzonder om te horen wat ze in hun thuisland hebben meegemaakt. Veel cursisten zijn intussen geheel of gedeeltelijk geslaagd voor hun inburgering.’

– Tineke Kaat

Vrijwilligers

Meer dan 210 vrijwilligers ondersteunen de Westfrieze Bibliotheken op allerlei manieren. Gastvrouw/-heer zijn tijdens de openingsuren en bij activiteiten. Vrijwilligers die ondersteuning geven bij het vergroten van taalvaardigheid en digitale vaardigheden.

De inzet van deze vrijwilligers zorgt er onder andere voor dat de Westfrieze Bibliotheken een levendige ontmoetingsplek zijn. Een aantal vrijwilligers vertelt waarom zij vrijwilligerswerk doen bij de Westfrieze Bibliotheken.

‘Voorlezen geeft zowel mij als de toehoorders veel plezier.’

– Trudy Breeuwsma

‘Het is leuk om mensen te begeleiden de digitale wereld te ontdekken.’

– Rosalien Dol

‘Ik vind het belangrijk dat ook de ouderen, in bijvoorbeeld een verzorgingshuis waar ik vrijwilliger ben, de mogelijkheid krijgen om bibliotheekboeken te lenen. Bovendien is er een ander belangrijk neveneffect: namelijk contact met anderen.’

– Marianne Roozendaal

‘Leesbevordering vind ik heel belangrijk. In de Bibliotheek vind ik het heel leuk om contact te hebben met kinderen en volwassenen.’

– Truus Doekes

‘Het is heel leuk om met (biebclub) kinderen / jonge mensen om te gaan en iets te kunnen bijdragen aan hun ontwikkeling. Dat alles binnen mijn eigen kunnen.’

– Tine Weernink-Wortel

‘Je kunt niet jong genoeg beginnen met (voor)lezen.’

– Joke Leek-de Boer

‘Ik wil een bijdrage leveren aan de gemeenschap Opmeer. Ik heb iets met boeken en vind het gezellig om onder de mensen te zijn.’

– Guus Lissing

‘Ik vind het belangrijk om iets voor anderen te doen. Om contact te hebben met anderen: collegae en bezoekers.’

– Betty Horbach

‘Ik heb zelf zoveel plezier in het lezen van mooie boeken. Daarom doe ik de Boekendienst aan huis in Bovenkarspel voor een lieve mevrouw die niet meer zelfstandig naar de bibliotheek kan komen. Als ik bij haar kom, praten we altijd even over de boeken. Zo weet ik precies welke boeken ze graag leest. Het kost mij weinig moeite en geeft mij een goed gevoel.’

– Tineke Bakker

‘Voorlezen aan peuters is belangrijk en ontzettend leuk.’

– Anita Vis

‘Ik vind het heel belangrijk dat kinderen boeken leuk gaan vinden en dat ze zelf ook graag gaan lezen.’

– Meindert Deen

‘Ik doe al meer dan 25 jaar de uitlening in Horstenburgh Obdam met heel veel plezier.’

– Anne Marie de Haas-Groot

‘Gastvrouw zijn in de Bibliotheek De Goorn is leuk en nuttig.’

– Ingrid de Groot

‘Met een klein stukje van mijn tijd draag ik bij aan het welzijn van anderen.’

– Eveline Rutten

‘De Bibliotheek leek mij een leuke werkplek en beleef daar veel plezier aan.’

– Pam van der Linden

‘Het blij maken van ouderen met dementie maakt mij ook blij!’

– Anneke Vonk-Tiebie

‘Peuters van 2 tot 4 jaar gaan zo op in een verhaal. Vertellen hun eigen ervaring naar aanleiding van een verhaal. Bijvoorbeeld bij het verhaal ‘Logeren’ vertelde een jongetje: ‘Ik heb bij oma in een luizenzak (slaapzak) geslapen!’ Het is genieten!’

– Ans van Dijk-van Langen

‘Ik hou erg veel van lezen en voorlezen. En het is leuk om dit over te brengen op kinderen. Ik zie tijdens de voorleesperiode hun taalgebruik veranderen en verbeteren. Dat is heel leuk om te zien.’

– Loes Hart

‘Iedereen zou iets voor de medemens ‘moeten’ doen. Ik wilde graag iets doen met lezen.’

– Remmy van Ophem

‘Ik voel me thuis bij de Bibliotheek en kan mezelf er in kwijt.’

– Stan van Dongen

‘Lezen is fantastisch en ik wil graag dit gevoel delen.’

– Dominica Deen-Lam

‘Het voorleesproject sprak mij erg aan en ik heb mij hiervoor op gegeven. Met veel plezier heb ik een gezin begeleid.’

– Liesbeth Dekker

‘Wekelijks geef ik taalondersteuning aan ‘de nieuwe Nederlanders’.

Met veel plezier probeer ik de mensen wegwijst te maken in onze taal. Maar oh oh, wat is dit moeilijk voor ze.’

– Gré de Hart- Schuitemaker

‘Voorlezen is heel belangrijk. Op deze manier hoop ik een basis te leggen zodat kinderen nieuwsgierig worden en later zelf ook gaan lezen. Hun woordenschat wordt ook beter als ze veel voorgelezen worden. Zelf vind ik het voorlezen ook leuk, de interactie is altijd geweldig.’

– Irène Niemeijer

‘Ik vind het leuk om andere mensen iets te leren en te begeleiden. Ze kunnen vaak meer dan ze denken.’

– Jan Zwagerman

‘Ik probeer kinderen enthousiast te krijgen voor het lezen van een boek. Zaken die voorheen vanzelfsprekend waren, zoals lezen en voorgelezen worden in het gezin en het belang daarvan, dreigen te verdwijnen. Daarom ben voorleesopa.’

– Theo Hogers

‘Ik ben vrijwilliger bij de bibliotheek omdat ik van (voor)lezen en van boeken hou en vrijwilligerswerk wil doen.’

– Marja Hermesen

Genieten met Boek in Beeld

ENKHUIZEN – Naar de film in Enkhuzen? Dat kan in de Drommedaris. Cinema Enkhuzen vertoont zes keer per week een actuele film, met middagvoorstellingen, kindervoorstellingen en op donderdag- en vrijdagavond een premièrefilm. Maar dat is nog niet alles. Eén keer per maand organiseren de Westfriese Bibliotheken samen met Cinema Enkhuzen Boek in Beeld. Dit is een boekverfilming die altijd wordt ingeleid door een filmkenner, die de film en het boek belicht vanuit de eigen unieke visie. Bij de ingang van de Drommedaris staat Margret Wagenaar, directeur van Cinema Enkhuzen en Cinema Oostereiland (in Hoorn).

Onze samenwerking verloopt heel soepel

Margret: 'Sinds 2015, na de restauratie van de Drommedaris, huren wij zes keer per week de theaterzaal boven in de Drommedaris. Drie jaar geleden zijn wij samen met de Westfrieze Bibliotheken begonnen met Boek in Beeld. Hoewel de drager anders is – de film met beeld, het boek met tekst – heb je voor beide verbeelding nodig om het verhaal eigen te maken. We zijn gestart met premièrefilms zoals *Publieke werken* en *Knielen op een bed violen*. Tegenwoordig bekijken we elke maand welke films uitkomen waar ook een boek van is. Die programmeren we dan voor Boek in Beeld in de daarop volgende maand. Bezoekers van de film die vooraf het boek willen lezen, kunnen dat lenen bij de Westfrieze Bibliotheken. De gezamenlijke programmering gaat heel soepel, we kiezen samen met de Westfrieze Bibliotheken de film en het boek.'

Cinema Enkhuizen heeft 89 stoelen. In 2018 kwamen er 1.100 bezoekers, waaronder een vast publiek voor Boek in Beeld. Na afloop van de film kunnen bezoekers nog iets drinken en napraten over de film in het gezellige Dromcafé. Margret vertelt: 'Als je naar een film bent geweest, heb je net het gevoel alsof je in anderhalf uur een goed boek hebt uitgelezen.'

Toekomstplannen

Toekomstplannen zijn er ook. Margret: 'In 2019 gaan wij de samenwerking uitbreiden door gezamenlijk het voortgezet onderwijs te benaderen met Boek in Beeld voor leerlingen. We hebben een lijst samengesteld met Nederlandse literatuur die leerlingen moeten lezen en die ook verfilmd zijn. De Westfrieze Bibliotheken ondersteunen leerlingen bij de boekbespreking en vervolgens kunnen zij dan de film bekijken in de Drom, waarbij een scenarioschrijver aanwezig is. Die kan vertellen waarom hij bepaalde delen uit het boek heeft geaccentueerd in de film. Zo bieden we een mooie toevoeging aan lezen voor je lijst. Door de film en het boek te bespreken, spreekt het eerder tot de verbeelding bij de leerlingen.'

Enthousiast voegt Margret daar nog aan toe: 'Cinema Enkhuizen en de Westfrieze Bibliotheken delen de intentie om mensen met andere werelden in aanraking te laten komen, op onderzoek uit te gaan. Dat schept een basis voor waardevolle en langdurige samenwerking.'

'Als je naar een film bent geweest, heb je net het gevoel alsof je in anderhalf uur een goed boek hebt uitgelezen.'

Feiten 2018

Binnen ons verzorgingsgebied van **507 km²** bevinden zich **30.042 leden**. Over het hele jaar ontvingen wij **310.000 bezoekers** in onze vestigingen en nog eens **107.000 bezoekers online**.

Ruim **1.100 deelnemers** aan activiteiten om de **digivaardigheid** te **verhogen**.
Ruim **500 deelnemers** aan activiteiten om de **taalvaardigheid** te bevorderen

Samenwerking met **80% van de PO-scholen**, **60% van de Kinderopvang** en **100% VO-scholen**.

Vanuit **23 locaties**,
verzorgen **40 medewerkers**
en **210 vrijwilligers** dagelijks de service.
We hebben **bijna 350.000 directe**
contactmomenten met bewoners.

993 deelnemers keken anders
naar kunst tijdens **Koffie met Kunst**.
Tijdens **Boek in Beeld** bekeken
407 deelnemers diverse boekverfilmingen.
Er zijn veel ervaringen en tips uitgewisseld
door **128 deelnemers** tijdens bijeenkomsten van
Werken aan je Toekomst.
De Westfrieze Bibliotheken ondersteunen
52 Leeskringen. Onze **DigiLABs**
ontvingen **4106**
enthousiaste **bezoekers**.

De Westfrieze Bibliotheken,
dicht bij je in de buurt
en altijd in beweging

Wethouders

De zes wethouders die verantwoordelijk zijn voor de Bibliotheek in hun gemeente. Op de achterste rij van links naar rechts:

Win Bijman (gemeente Koggenland), **Dorus Luyckx** (gemeente Enkhuizen) en **Joset Fit** (gemeente Medemblik). Op de voorste rij van links naar rechts: **Robert Tesselaar** (gemeente Opmeer), **Lydia Groot** (gemeente Stede Broec) en **Dirk te Grotenhuis** (gemeente Drechterland).

De Westfrieze Bibliotheken verrijken je wereld

© Stichting Westfrieze Bibliotheken

Interviews: Ineke Schilstra

Tekstredactie: Chantal Trigallez en Immeke Krabbe

Fotografie bij de interviews: Marcel Rob

Vormgeving: Designly

Westfrieze Bibliotheken

Stationslaan 2

1611 KZ Bovenkarspel

www.westfriezebibliotheken.nl